

Hodnocení

díplomové práce Michala Dittricha

„Společnosti v mezinárodním právu soukromém“

Díplomová práce je věnována v současné době velmi aktuální problematice společností v mezinárodním právu soukromém, je to téma, jak uvádí diplomant na s. 1 své práce, nacházející se v ohnisku sledovanosti orgánů ES. Záměrem diplomanta je zpracovat problematiku změny sídla společností s ohledem na české právo i vybrané zahraniční právní úpravy, zejména s ohledem na judikaturu Evropského soudního dvora a normotvorbu orgánů ES (s. 1). Diplomant využil k přípravě práce svého studijního pobytu na Univerzitě v Drážďanech i svých dosavadních praktických zkušeností.

Díplomová práce je vhodně systematicky rozčleněna, sestává z devíti kapitol, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem. Po Úvodu, v němž diplomant vymezuje problematiku změny sídla společností, následuje 2. kapitola, která uvádí metody úpravy vztahů s mezinárodním prvkem. Ještě bych se chtěla vrátit k jednomu tvrzení diplomanta v úvodní kapitole. Na s. 3 uvádí, že pravděpodobně nejvýraznějším projevem napětí mezi liberálně orientovaným přístupem na úrovni evropského práva a konzervativně pojatým řešením na úrovni členských států jsou zanedbatelné pokroky harmonizace společenské odvětví v právu ES (s citací slavného článku Kindlera v NJW 1999). Je tomu skutečně tak i dnes? K tomu by se měl diplomant blíže vyjádřit při ústní obhajobě. 3. kapitola uvádí prameny platné v ČR. 4. kapitola se zabývá vymezením problematiky rozlišování teorie inkorporační a teorie sídla. 5. kapitola je věnována podnikání zahraničních společností dle práva ČR. Tuto kapitolu hodnotím velmi pozitivně, diplomant se snaží pohlížet na vybrané problémy vlastníma očima. Na s. 19-20 nerozumím poslední větu: vztahuje se k vymezení sídla v ObčZ nebo k ustanovení § 21/2 ObchZ? Nebo k obojímu? Dále by bylo vhodné vysvětlit vztah pojmů podnikání zahraničních osob a přemístění sídla podle ObchZ (ke s. 20 práce).

6. kapitola se již zaměřuje na primární právo ES v oblasti svobody usazování. 7. kapitola je věnována rozboru sekundárního práva, a to 14. směrnici: rovněž tuto partii považuji za výborně zpracovanou. Mám dotaz k diplomantovu tvrzení na s. 29, kde uvádí, že cílem 14. směrnice není harmonizace slizních norem členských států, je tomu skutečně tak? 8. kapitola rozebírá podrobně a se znalostí věci jednotlivá relevantní rozhodnutí ESD, včetně nedávného rozhodnutí SEVIC. 9. kapitola je Závěrem, kde diplomant hodnotí úpravu evropskou, úpravu v českém právu a snaží se formulovat určité závěry, aktuální pro dnešní situaci.

Práce je napsána dynamicky, čtivě, diplomant používá nejen literaturu českou, ale zejména i zahraniční, snaží se dosud uváděné názory a závěry syntetizovat ve vlastním pohledu.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 9.5.2006